

PODIUM | KVS GOOIT ZICH OP DE POLITIEK MET 'REVUE'

'Het parlement is een praatbarak geworden'

Het voorbije jaar hebben de politici het bont gemaakt, en hoe kan je daar beter commentaar op geven dan met een bonte avond, zo vinden ze in de KVS. 'De revue is een genre uit de duizend', zegt de regisseur Ruud Gielens.

GEERT SELS

'Met de kunstwereld heb ik een haat-liefdeverhouding', zegt de regisseur/acteur Ruud Gielens (31). 'Het is me te gesloten. Ik zag veel voorstellingen in het Kunstfestival en genoot van de esthetiek, maar het is mijn ding niet. Mijn wereld is hier. Hartje Brussel. Daar laat ik me door voeren. Dit is de plek waar ik ben geboren en getogen. Hier heb ik altijd geleefd. Wat me verzoent met de theaterwereld, is dat de KVS de diversiteit van de stad op zijn toneel wil weergeven. Dat is het werkelijke waar we moeten mee bezig zijn.'

Brussel heeft aardig wat trendy bars en ontmoetingsplaatsen waar de culturele beau monde verzamelt. Die hebben aan hem een slechte klant. Er zitten te veel blanke intellectuelen. Het publiek mengt zich niet. 'Ik heb hier een vast café: de Bridge, naast de KVS. In deze buurt ligt alles op een kluitje bij elkaar. Aan de overkant van de ring bevinden zich de ministeries van de Vlaamse Gemeenschap, hier is de hoerenbuurt, de Lakensestraat is een handelsstraat op zijn retour en Klein Chicago, hier vlakbij, is een gevaarlijke wijk. De Bridge is het geweldigste café van Brussel. Er zitten zware alcoholisten, hoeren en intellectuelen door elkaar. Je

hoort er Vlaams en Frans. Hier voel ik kosmopolitisme. Iedereen is hier welkom, met al zijn onvolkomenheden. Het is de onderkant, ja. Het heeft iets triestigs. Maar er gaat ook veel levensvreugde van uit.'

Terwijl hij het vertelt, dwalen mijn gedachten af naar *Kroum*, zijn vorige productie die in april in Rotterdam in première ging. Daar stond zo'n bont allegaartje uit een volkse wijk op het podium.

'Natuurlijk vindt deze adem zijn weg naar mijn voorstellingen. In mijn stukken probeer ik altijd dingen te combineren die op het eerste gezicht onverzoenbaar zijn. In *Kroum* werkte ik voor het eerst met een cast die volledig uit beroepsacteurs bestond. Dat vergde toch wel een andere aanpak. Tegenover acteurs met zoveel bagage, kun je je niet anders dan als regisseur opstellen. Terwijl het me in mijn manier van werken steeds om uitwisseling te doen is.'

Of het nu bij zijn vriendenclub van Union Suspecte is of bij de KVS, steeds geeft Gielens de voorkeur aan een diverse cast. Daar zitten zowel acteurs in als amateurs. Hij betreft er graag dansers bij, muzikanten, zangers en tekstzegers. 'Ik kies voor men-

sen. Ze hebben veel inhoud bij en brengen een diversiteit op het podium teweeg. Ik ontwikkel graag een breed gamma. Ik hou ook van grote groepen. Tijdens het werken botsen er veel meningen en dat leidt regelmatig tot polarisatie. Dat is best vermoeiend, maar als ervaring is het veel rijker. Je krijgt zoveel terug.'

Die kleurrijke bende brengt hij graag in stelling in revues. Het is een vergeten genre, waar het patina van variététheaters en music halls aan kleeft. Brussel heeft er rijke geschiedenis in; tijdens de jaren 1990 blies Charly Degotte regelmatig verzamelen om het bij wijze van nostalgie opnieuw leven in te blazen. Uit alle kieren van de stad kwamen dan artiesten aanzetten om in een café-théâtre hun ding te doen.

'Daar heb ik er een paar van gezien', zegt Gielens. 'Maar al veel vroeger bracht mijn grootmoeder me ermee in contact. Rond ouderjaar zag ik bij haar de *Grande revue* van TF1 op televisie, vol glitter en glamour en danseressen

met pluimen in hun gat. Ook in de Hubertusgalerij in Brussel was er elk jaar een eindejaarsshow. Ik vond dat goed en slecht tegelijk. En op het einde van het theaterseizoen organiseerde de KVS een revue voor "de acteurspenning", waarbij de opbrengsten naar het pensioenfonds van de acteurs gingen. Eentje deed een goocheltruc, een andere zong, er waren ook veel sketches.'

Some like it zot

Het genre zat dus in zijn genen, maar pas toen het Kaaithater hem in 2004 voor het festival Some Like It Zot vroeg om er een te maken, zette hij er zijn tanden in. Voor een theaterkomediefestival was het een ongezoeten politiek werkstuk. De twintig acteurs hadden samen een utopielied geschreven en zongen dat in oranje overalls, die aan Guantanamo deden denken.

'De revue is een genre uit de duizend', vindt Gielens. 'Het bestaat uit losse brokken, zodat je alles en niets tegelijk kunt vertellen. Tot op het laatste moment kun je je het permitteren om ingrepen door te voeren. En toch is het niet vrijblijvend, want in de loop van het maakproces sluipt er ook iets episch in. Je kunt zoveel kanten op. Alle denkbare kunstvormen kunnen er hun plek krijgen. Het kan momenten combineren die melig, ontroerend, grappig en opripend zijn. Iedere deelnemer vindt er zijn plek wel in. Als maker geniet je een vrijheid die je elders niet hebt.'

Nadien regisseerde hij, opnieuw voor het Kaaithater, *Het uur waarop wij niets van elkaar wisten*. Dat is woordeloos theater van Peter Handke, eerder een beschrijving van de sujetten die hij vanuit zijn raam op een open plein door de stad ziet bewegen. En rond kersttijd volgde voor de KVS *Singhet ende weset vro*, in de

RUUD GIELENS

- 1977, groeide op in **Brussel** en Mechelen.
- Debuteerde in 'L King of Pain' van **Luk Perceval** (2001).
- Speelde nadien bij Perceval in 'Dood van een handelsreiziger' (Toneelhuis) en 'Turista' (Wiener Festwochen).
- Richtte in 2001 het collectief **Les Glandeurs** op in Brussel. Dat werd later Union Suspecte.
- Speelde in 2003 in de Berlijnse Schaubühne in 'Woyzeck'.
- Speelde in Weimar de hoofdrol in 'Richard III' (2005).
- Regisseerde voor **Kaaithater** twee grootschalige revues.
- Maakte bij **Union Suspecte** 'De Leeuw van Vlaanderen', 'Onze Lieve Vrouw van Vlaanderen'.
- Sinds 2006 lid van de **KVS**.

Ruud Gielens: een regisseur die een ha

traditie van de Duitse liederavonden. Het was een afrekening met de uitgesproken Vlaamse liederen die hij bij familiebijeenkomsten zo vaak had gehoord. 'Ik kom uit een gezin met gemengde achtergrond', vertelt hij. 'Mijn moeder komt uit een Vlaams-nationalistische familie, mijn vader heeft een Brusselse achtergrond. Zij is eerder vroom, hij is een flierefluiter en een Bourgondiër eerste klas. Het compromis was zeer aanwezig in ons

...at-liefdeverhouding heeft met de kunstwereld. © Timothee Redkitten

zegt Gielens. 'Het was ondoenbaar om nog commentaar te leveren omdat de politiek het zo bont had gemaakt. Een artiest kan proberen te reageren op de gebeurtenissen. In dit geval lukte dat niet meer. Het was groter dan de realiteit. Politiek is herleid tot het oplossen van problemen, tot lekken dichten, niet langer een groot idee vooropzetten en dat realiseren.'

'Yves Leterme trok bij de verkiezingen de Vlaamse kaart. Nadien heeft hij zich bijna moeten bezondigen aan verkiezingsbedrog om dat terug te draaien. Een van de grote politici die ik gekend heb, Jean-Luc Dehaene, zei vorige week nog in een interview: "Ze zullen compromissen moeten leren sluiten." Daar draait politiek bij mij om: idealen nastreven en bruggen slaan.'

Om hun vertelling te kaderen, kozen de makers voor het parlement als decor. Het is de plek waar de contrasterende meningen des volks elkaar kruisen. Of dat zouden moeten doen. Gielens: 'Bij de Grieken heeft het drie uur gewerkt en dan is het ontspoord. Sindsdien heeft het parlement gaandeweg aan belang ingeboet. Ik ben parlementaire verslagen gaan lezen. Die bestonden voor negentig procent uit vorm en voor tien procent uit inhoud. Het is een speeltuin geworden. Het is een praatbarak, de feitelijke beslissingen worden binnenskamers genomen.'

Tot een week voor de première waren de makers er nog niet uit of ze het parlement met de grond gelijk zouden maken, of in ere zouden laten. 'Het zou tekenend voor deze tijd zijn om het af te breken. Maar dan voed je de antipolitiek en ben je populistisch bezig. Maar we moeten toch iets doen met de politieke wereld van de voorbije maanden. Wie zijn die politici? En hoe verhouden wij ons tegenover hen?'

'Een uitweg uit die ontgoocheling in de politiek is het geloof in burgerzin. Het mooie is dat tijdens heel de politieke crisis het land is blijven bestaan. Dat is mensenwerk. De mensen zijn niet op straat gekomen, in het Warandepark zijn geen gevechten uitgebroken tussen Vlamingen en Walen, de fabrieken zijn blijven draaien. De burger heeft zijn verantwoordelijkheid opgenomen. Hij heeft zich niet laten afschrikken door de politiek en is zich blijven inzetten voor zijn buurt.'

KVS speelt 'Revue'. Van 12 tot 21 juni (20 uur) in KVS-Bol, Lakensestraat 146, Brussel. (02-210.11.12)

ONLINE
www.kvs.be

'Een revue kan zowel melig, ontroerend, grappig als opruiend zijn'

gezin. Ik mocht bijvoorbeeld niet naar een katholieke school, maar moest wel naar de mis. Ik heb de twee talen meegekregen, maar het was toch steeds zoeken wanneer ik welke het best gebruikte.'

Politiek

In vergelijking met zijn twee voorgaande producties, is *Revue* expliciet politiek. Eerst zouden de makers zich baseren op interviews die politici het voorbije jaar gaven. 'Maar we reden ons vast',